

Als eerst zal ik mijzelf maar even voorstellen. Mijn naam is Martijn Nooij en ik ben al 12 jaar fanatiek karpervisser. Dit deed ik voor het grootste deel in Purmerend en omstreken. Vorig jaar ben ik verhuisd naar het gezellige Hoorn waar ik vlakbij het grootste meer van Europa woon. Jawel het IJsselmeer. Vanwege het feit dat de maker van deze mooie site al jaren een goede vriend en vismaat is, kan ik het eigenlijk niet maken om geen verhaal te schrijven. Oké daar beginnen we dan.

Het begon allemaal in de zomervakantie van 1998. Ik ging samen met mijn vriendin Merel voor twee weken naar een camping in frankrijk. Deze camping ligt aan de rand van een van de mooiste meren van frankrijk. Het water is zo helder dat het gewoon zo blauw is als de hemel. Natuurlijk kon ik het niet laten om wat visspullen mee te nemen. Mijn eerste indruk gewoon super. Gedurende de eerste week had ik wel wat gevist alleen zonder succes.

De stek bij de rots

Tot op een middag dat ik langs het meer ging lopen. Ik kwam op een redelijk afgelegen stuk en ik zag een aantal donkere vlekken in het water. Het enige probleem was dat ik een slijle helling af moest om bij het water te komen. Na wat kunst en vliegwerk kwam ik bij het water aan. Tot mijn grote verbazing bleken deze vlekken grote karpers te zijn, en met groot bedoel ik echt groot. Ik zag verschillende twintig ponders zwemmen, met enkele grote karpers die ik rond de veertig pond grens schatte. Hier moest ik zijn dacht ik.

Het enige probleem hier was dat deze plek moeilijk bereikbaar was. Het was ongeveer een minuut of twintig lopen over een weg die bezaaid lag met stenen. Ik moest hoe dan ook een kkerkje vissen hier alleen kwam ik er gauw achter dat ik niet de juiste spullen bij me had. De volgende dag kon ik het niet laten om toch te gaan vissen. Uitgerust met een penhengel en goede moed ging ik naar naar plek. Je leest het goed, een penhengel. Mijn pennetje lag na ongeveer vijf minuten naast een grote rots. Dit was immers de plek waar ik de vissen had zien zwemmen. Het was hier toch al gauw drie meter diep langs de kant. Tot mijn grote verbazing zag ik weer enkel grote vissen zwemmen. Het enige probleem was dat ik op de bodem lag met mijn mais en dat deze vissen aan het wateroppervlak lagen. Gauw zette ik mijn pennetje op ongeveer een halve meter diepte en gooide deze voor de karpers in het water. Niet is erger dan grote vissen zien zonder ze te vangen.

De vissen negeerden het gewoon en zwommen gewoon rustig rond.

Ik besloot om mijn pennetje maar weer op drie meter te zetten. Later bleek dat dit een goede zet was. Het pennetje bewoog wat om vervolgens onder te gaan. Ik sloeg aan op iets dat heel veel kracht had. Dit moest hem zijn dacht ik. De vissen die ik had zien zwemmen waren immers allemaal heel groot. Na een gevecht van ongeveer tien minuten kon Merel de vis landen. De vis bleek een mooie speigel te zijn met een gewicht van maar 15 pond. Het was een mooie vis hoor, daar niet van. Maar na al die bakbeesten was dit toch wel een teleurstelling.

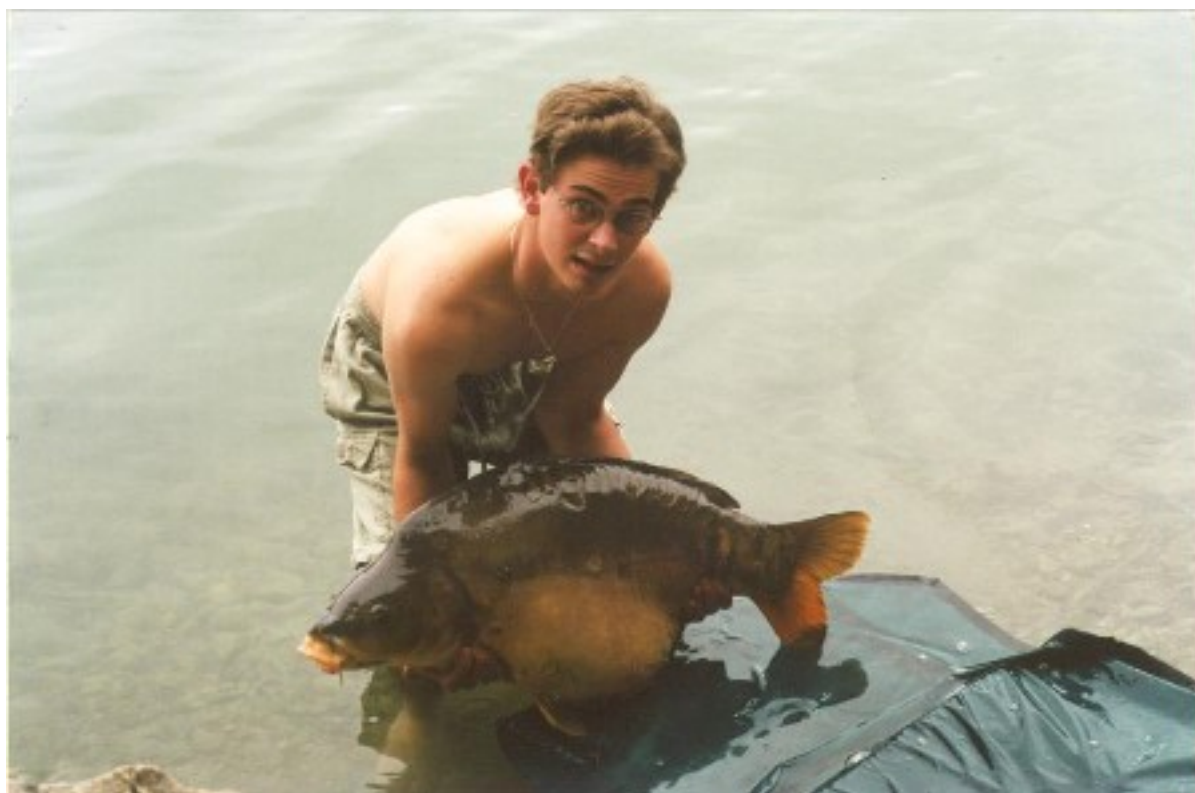
De vakantie was jammer genoeg al weer tot een einde gekomen en ik kon maar aan één ding denken. Ik zou hier terugkomen maar dan met beter en zwaarder materiaal.

Na wat gezeur besloten we om in de zomer vakantie van 1999 weer terug te gaan naar het meer. De vakantie van 1998 was immers goed bevallen, dus waarom niet.

We arriveerden in de eind van de middag en 's avonds ging ik al direct naar de plek toe omdat ik wat wilde voeren omdat ik de volgende dag al wilde vissen. De plek zag er nog precies het zelfde uit als het jaar ervoor.

De volgende dag was ik al vroeg opgestaan. Lekker ontbeten en snel naar de plek toe. Voor het verplaatsen van al mijn spullen, maakte ik gebruik van een golfrolley. Echt handig. Bij het water aangekomen snel alles opgezet en snel vissen. Geheel onverwacht kreeg ik na een half uurtje vissen al een run. Ik sloeg aan en voelde al meteen dat het hier om een grote karper ging. Ik trok zo hard als mogelijk aan mijn twee en half ponders, wetende dat er vijf meter links van mij

een totale boom onder water groeide. Gelukkig zwom de karper van de boom af. De dril was niet echt spectaculair maar het resultaat echter wel. Ik had de grote spiegel al snel in het net en stond te trillen op mijn benen. Dit moest mijn record wel zijn want zo'n grote vishad ik nog nooit in mij net gehad. Na weging bleek deze karper 36 pond te wegen en had ik mijn record met vijf pond verbeterd.

Toch wel zwaar, zo'n visje van 18 kilo !

Wat er op zo'n moment allemaal door je heen gaat is met geen pen te beschrijven. Na video opnames en een aantal foto's liet ik de karper weer lekker zwemmen. Mijn vakantie kon nu al niet meer stuk. De resterende tijd heb ik nog regelmatig gevestigd. Dit leverde mij nog een vier runs op. Jammergenoeg heb ik er hiervan niet een kunnen landen. Al deze vissen zwommen zich vast onder de boom met lijnbreuk als resultaat. Natuurlijk was het jammer dat ik deze niet gevangen heb, maar die 36-er neemt niemand mij meer af.

Vang ze!

Martijn Nooij.